

Ալեքսանդր Ճափուրյան

Մոր ցավը

Յա՛ սիրտ տվեք, որ դիմանամ
Գըլխիս ընկած ժեռ քարին...
Յա՛ մահ տվեք, որ չիմանամ
Ազիզ բալես ո՞ր տարին...

Մեր վաթանը կըրական առավ,
Կըրական ընկա՛ւ է՛ն օրեն,
Գյոզալ բալիս թուրքը տարավ...
Տունըդ քանդվի՛, անօրեն:

Սև են հագել, սուգ են անում,
Վա՛յ են տալիս սև գըլխուս.
Քեզ են կանչում ձե՛ն չես հանում,
Ո՞ր ես, ո՞ր, իմ աչքի լուս...

Այս սիրտ տվեք, որ դիմանամ
Գըլխիս ընկած ժեռ քարին...
Յա՛ մահ տվեք, որ չիմանամ
Ազիզ բալես ո՞ր տարին...